

CRACIUN VA FI PALMUIT

Pentru că acest domn nu pierde un moment ca în mod public să insulte simțământul, armata și idealul țării noastre și pentru că nimeni nu face altceva decât să se revolte fără a corija cum trebuie pe acest revegat, eu, V. Canarache, declar că la prima ocazie, când d. Craciun va mai încerca să fluere sau să badjocorească tot ce are românismul mai sfânt, îi voi da nu mai puțin de două palme.

Iar dacă opinia publică și justiția, cari nu au intervenit la timp, poate să pue mai presus obrazii unui bârfitor al neamului decât băntenia Națiunii românești, să mă pedepsească.

V. Canarache

UNDE OPEREAZĂ SPIONII GERMANI

Păziți-vă marinarii!

Zilele trecute a avut loc o intrunire a marinarilor civili, cari s'au grupat într-o admirabilă societate numită «Regina Elisabeta».

Această societate e pusă sub Președinția unui vechiu și foarte bun marinar, d. Filip.

După intrunire cunoscutul agent și spion german din localitate, Cremer, care se află în această societate a oferit marinarilor un banchet care a avut loc la Grand-hotel.

Asemenea banchete a oferit în mai multe rânduri acest Cremer, fără ca marinarii noștri să se întrebe vre-o dată, cu ce rost de unde și pentru ce Cremer cheltuește atât.

Însă și mai interesant e faptul că Cremer nu este nici un fel de marinar, totuși se află în societate. Aceasta sub motiv că pe vremuri când el era ober-

chelner pe un vapor se numea «marinar». Dar astăzi nu mai este chelner pe vapor, ci e ca totul altceva.

Ar trebui ca foarte curând marinarii să se convingă că Cremer nu are altă menire între ei decât ca să le capete încrederea și apoi să-i spioneze.

Noi le-o spunem aceasta pentru că vedem lucrul foarte clar și ne gândim că aducem serviciul țării, atrăgând atenția marinarilor, cari când vor fi pătrunși de simțul patriotismului și vor căuta să vadă pe acest s. i. x. în mai de aproape ne vor da dreptate.

RĂSPUNDERILE PRIMARULUI

Jafuri, crime și nenorociri

De cât-va timp hojiile spargerile, crimele și nenorocirile se înțesesc în orașul nostru.

Cea mai mare parte a cauzei acestora este lipsa complectă a iluminatului. Și cum să nu se spargă prăvăliile și cetățenii să fie jefuiți când toate străzile sunt atât de întunecate încât nu se văd oamenii la doi pași. Cum să nu se făptuiască crime în chiar centrul orașului, când nu arde nici-o lumină. Cum să nu cadă oamenii pe străzi, să se lovească în cap, să suferă și să se nenorocească când mergând pe străzi nimeni nu poate ști dacă în față are o groapă sau un bolovan.

Toate aceste năpaste sunt zvrălite asupra locuitorilor prin neputința sau nepăsarea

criminală a d-lui Primar.

D-sa nu s'a gândit nici o dată la cece trebuie de făcut. A lăsat totul în seama nestitorilor și este destul de mulțumit când Saloanele dela Jockey-Club sunt luminate ala giorno și când se aude fașniturile cărților de joc. În colo fie orice. Și astfel Primarul nostru nu s'a gândit măcar un moment că lumina electrică se poate înlocui cu instalarea unor telinare. De aceia Constanța, primul port al țării românești a ajuns să aibă în timpul nopții un aspect mai urât chiar ca Târgul Frumos, unde primar este un om cu patru clase primare și cu o căpațana mai puțin voluminoasă ca a d-lui Androneșcu.

Un fiu al orașului

Un Restaurant infect Patroni și mai infecti

Desigur că pudra face plăcute și pe nespălate. Intocmai așa se întâmplă cu restaurantul „Regal”. Aranjot frumos și cu o orchestră bună, atrage pe clienți. Ți se pare că e cel mai bun local.

Însă cum încerci să mănânci, vezi imediat bucate vechi, carne împuțită, maioneză făcută cu rămășițe de pește și diferite alte mâncări garnisite cu insecte sau rămasse de 2—3 zile.

Atunci desigur te scoli și pleci, spunând că nu vei

mai veni nici odată în acest restaurant infect, unde dintr-o imprudență te poți intoxica cu siguranță.

Restaurantul „Regal” e patronat de frații Gheorghiu cari își bat joc de public numai din dorința de a câștiga cât mai mult.

Dar Constanțenii înțeleg acest lucru și se mulțumesc să bea un pahar cu bere și să asculte muzica, fără a se atinge de bucatele care sunt cele mai infecte.

Intâmplări

Intorcându-se din concentrare, ilustrul savant, D-rul Pila dela facultatea din Chițila, și-a reluat consultațiunile. Cinci lei vizita, sau nici un ban.

La un restaurant din Bazargik. Clientul: Ce dom'le nici scobitori n'aveți la masă?

Chelnerul fugе la bufet și apoi în goană cu șervetul fluturând, vine și se oprește în fața clientului, întinzând foarte respectos o scobitoare.

Clientul: Nu vă e rușine, asta e civilizație; cu mâna murdară aduci o singură scobitoare?...

Chelnerul: Ciobagii a dat porunca să nu aducă de cât o singură scobitoare, pentru că de ce asta rumânschi ima nervos, ma rupe multe scobitori astăzi este scump.

Și clientul a plecat, ștergând bine scobitoarea, pe care o pus'o în buzunar.

FIGURI

D-l Colonel și D-ra Aurica Butunoiu

Nu-i cunosc nici pe unul, nici pe altul. Însă auzindu-i le-am pătruns sufletul mare și plin de putere adevărat românească.

El, un colonel, un conducător al bravelor noastre oțtiri intruchipează cum nu se poate mai bine firea soldatului român. Fiecare vorbă venită din cea mai curată pornire e o scântee, care aprinde entuziasmul celor ce aud, o scântee, care aprinde un foc mare în flăcările căruia se vede ca cel mai mareș vis potecile ce duc peste Carpați către pământul sfânt al răzbnărei de pe Câmpia Turdei.

Ea, o fată, fice acestui ini-

mos și mare român, e o româncă cum sunt toți românii răzbnici și viteji. Cu ochii scânteitori, cu buzele tremurânde și obrăzii înroșiți Aurica Butunoiu ține în mână tot timpul lira din care scoate din cele mai puternice și mărețe versuri eroice.

Dar dansa e ficea unui militar și încă a unui mare român.

Făină pentru Constantinopol

Eri la orele 12 a sosit în port vaporul turcesc «Yurchestan», de 500 tone, venind din Constantinopol. El este comandat de căpitanul Husein Djafet. Scopul sosirii vaporului este de a încărca făină pentru Turcia. Se crede că dacă acum vaporul a scăpat nevătămat de fiota rusă, la întorcere va fi bombardat.

Transportul făinei cu acest mod în Turcia aruncă încredințări asupra celor ce permit ca să se scurgă făină la dușmanii țării în vreme ce locuitorii din Constanța suferă de lipsa făinei.

Insemnat furt de cositor în port

Acum două zile în port s'a săvârșit un insemnat furt pe vaporul «Carpați». În timpul nopții o cantitate de 36½ kg. cositor, care valorează peste 1000 lei a fost furată de necunoscuți. Furtul acesta este însemnat prin faptul că cositorul prezintă o valoare mult mai mare prin nevoia, care se simte de el.

Ancheta a fost întreprinsă de d. Comandor Mihuju, căpitanul portului, care până acum nu a putut descoperi pe hoji.

Botezul unui soldat evreu

Balcic 30 Astăzi de dimineața a avut loc aci botezul unui soldat evreu, care s'a făcut cu asistența întregii garnizoane.

Toți ofițerii erau de față. Soldații garnizoanei au rămas foarte impresionați de acest botez.

Scrisori către o realista

Domnișoarei C. G.

Într-o seară, când un vânt cald de primăvară alina fețele sbârcite ale oamenilor necăjiți, când luna argintie caută să spargă norii, tocmai la capătul străzii, tu veneai cu pași mândri, cu corpul purtat rect și fără andolațiuni și erai îmbrăcată la gât cu un sac bogat de danțele albe de mătase.

Când te-am văzut așa, toată

lumina ochilor ce vedeau frumoasa seară mi s'a topit și ori-cât m'aș fi căznit să privesc altceva, nimic nu puteam pătrunde de cât o amintire, care nu era de cât o simplă amintire și acum devenise o și mai frumoasă privesc. — Ințetul cu ințetul vedeam în față-mi toată viața unui circ de provincie. Și pe tine te asemuam cu o fru-

moasă copilă, care fusese bogată și plină de plăcerile lumii și care nu a putut iubi de cât pe un clovn tânăr și tot așa de frumos. A lăsat bogățiile toate și zvrăindu-se în brațele acelui fiu al Naturei, s'a dus cu el, acolo unde legea realității nu-i permitea și se simțea atât de fericită, mulțumirea vieții îi era atât de mare, încât puțin îi păsa dacă coborâta dintr'un palat somptuos dormea acum într-o încăpere de pânză, pe o saltea veche de paie și în rândurile diferiților viețuitori pe

care nu-i credea nici o dată așa cum sunt. Puțin îi pasă dacă „societatea”, din care plecase o bârfește și tot atât de puțin dacă nu mai face parte din dansa. În brațele iubitelui ei, gură în gură, sub razele celui mai fierbinte soare al dragostei, copilă cea își petrecea zilele hna câte una, toate frumoase, pline de feerie și de fericire.

Această amintire mi se renânsu atunci când te-am văzut pentru că tu semănai atât de

bine cu soața clovnului frumos și tânăr și pentru că îmi închipui că nici o dată tu nu vei concepe o despărțire de viața reală de astăzi, pentru ca să te duci în brațele celui ales de inima ta, celui sortit pentru tine, celui cu care trebuia să te duci, mai mult atunci când este cineva, care să-ți dea viața ideală, trăită în toată libertatea ei și care e cea mai frumoasă, așa de frumoasă poate cum tu nici nu și-o închipui.

V. Canarache

Incetățenirea Ardelenilor

Ziarele grecești aduc știrea că guvernul Elin a hotărât să incetățenească pe toți acei ce se refugiază din Macedonia pe pământul grecesc.

Sufletul mare al efinului și durerea penru frațele său au copleșit mândria dușmanilor acestui neam prin măsura incetățenirii, care dovedește tuturor că grecii știu să-și strângă frații la un loc atunci chiar când nu se războiesc.

Pe pământul țării noastre de groaza morții, de greutatea calvarului, de chinurile unguirilor, ardelenii au venit crezând că vor găsi brațe frățești deschise — Ei însă nu au găsit decât ură și patimă în ocârmuitoarii României. — Și de aceia li vedem astăzi colindând străzile pentru un codru de pâine, fiind de râsul tuturor, și nebăgați în seamă de noi.

Ar fi momentul ca luând pildă dela greci, guvernării noastre să incetățenească pe orice refugiat ardelen și astfel să ni se mai scadă din vina de a nu fi trecut Carpații.

Aceasta ar însemna că nu am uitat pe cei ce vorbesc aceiași limbă ca și noi și nu li primim tot ca pe nemți, unguiri sau alte lifte, cari nu știu să zică nici bună ziua pe românește. — Țara și-ar înmulți fiii, s'ar întări și lumina care acoperă simțimintele noastre frățești vor fi mai clare decât acum.

Specula incurajat de Primar

Zilnic cetățenii se plâng contra speculei nemaipomenite întreprinsă de cea mai mare parte din negustori-meaa noastră.

Și la glasul lor atât de auzit nu răspunde nimeni și mai cu seamă cei ce trebuie să răspundă.

Primarul nici nu se gândește măcar la acest răspuns.

Ei în loc să-și deslănțue energia asupra speculanților, în loc să ușureze greutatea cetățenilor, se apucă, de bazaconii, cum zice poporul și dă interviuri pe la ziarele din Capitală, publicându-și și poza.

Acest fapt, adică apărarea prin presă a d-lui Primar e cea mai puternică confirmare a neputinței sale, căci altfel de ar fi fost tăcea și era pribit cu mulțumire de către toți cetățenii.

Astăzi însă toți: meseriași, lucrători, funcționari și tot constănțeanul nevoiaș nu face altceva decât să-l privească cu ură iar speculanții să-l salute până la pământ când D-sa trece cu trăsura stropindu-ne cu noroi. Și de aceia Constanța nu are nici o autoritate comună.

Pianină nouă de vânzare cu preț convenabil. A se adresa în Str. Carol N-r 90 a orice ori din zi.

Spioni Turci debarcă în port

Se vorbește în cercurile marinărești că depe vapoarele și corăbii turcești venite din Constantinopole debarcă spioni turci și germani.

Ei sunt trecuți în rol ca marinari și atât timp cât vasul stă în porturile românești spionează, plecând apoi de aci cu informațiuni.

Cum în acest mod siguranța noastră de stat e periclitată, atragem serioasă atenție a celor în drept ca să se ia măsuri, văzându-se bine cine sunt «marinarii» cu părul blond cari vin din Turcia.

DETECTIV.

FOAMETEA ÎN GRECIA

Scrisori venite câtorva persoane din localitate, aduc știrea că în grecia foametea se resimte zi cu zi tot mai mult.

Autoritățile armatelor aliate nu permit risipa alimentelor. În țara de teacă să nu se exporte în Bulgaria.

Astfel din orice transport sosit în porturile grecești, aliații nu dau populației decât atât cât li trebuie pentru o modestă consumațiune.

În cele din urmă guvernul Elin a decis să dea în mod desinteresat toate locurile virane la locuitori pentru ca să fie cultivate, iar zilele acestea s'a făcut în toată țara un recesământ a tot ce posedă locuitorii ca alimente.

ȘTIRI

După o mică statistică rezultă că până acum depozitele noastre de munițiuni s'au încărcat cu mai mult decât o sută de mine plutitoare, cari au fost pescuite în marea neagră dela începutul războiului.

De câte-va zile se află în localitate d. Const. Mile.

Dl. sub-comisar C. Comșa, prin largele d-sale cunoștințe polițienești a reușit să aresteze aseară pe un expulzat în bulgaria, anume Toma Petcu Anghel, care s'a reântors în țara încercând să comită spargerii.

Creдем că e momentul ca acest bun polițist să fie avansat în urma celor aproape 20 ani de muncă și a unei atât de frumoase și întinsa activitate în slujba poliției.

Dl. Al. Tharis, Directorul soc. Aquila franco-română care e în etatea de 44 ani a fost chemat la mobilizare în cel de al 122-lei reg. din Bordeaux.

Ceace e destul de mareț și a impresionat adânc pe nobilul francez e faptul că e chemat în campania care se află sub ordinile fiului său.

Tatal și cu fiul vor ști să dea Franței ceace li trebuie: sacrificiul și izbânda.

GROPARUL

El cântă, să-i treacă din vreme săpând
Și lucrul mai spornic să-l pară,
Și galbene oase le aruncă pe rând
Din groapă pe lutul d'afară.
De câte ori, însă, aruncă un os
Oăsește o glumă și-o vorbă pe dos,
Să râdă de bițele oase.

O hârco et scoate din negrul pământ,
Dar nauruncând-o bine
Ea cade d'afară dea dura 'n mormânt:
„Ce-i hârco? e turtora 'n tine,
De-ți place șederea cu vii la sfat?
Haid'vino vrodată 'n plimbare prin sat,
Iar hârca răspunde: „La noapte!”

Groparul se 'nalță d'odată 'nlemnit
Și-i pierе răsufletu 'n gură
Se uită. Nu-i nimeni. Dar cine-a vorbit?
Căci limpezi cuvintele jură.
„La noapte!” Rostite puternic și rar
Așa de fricoase și reci i se par...
Și sapa și tutul și groapa.

El lasă lopata și sapa 'n mormânt
Și lucrul negala și-l lasă.
La nimeni pe cale nu spune-un cuvânt,
Nu spune nevestei acasă
El pleacă 'ntr'o parte, se 'nloarce 'napoi
Și scapătă ziua, se 'ntunecă apoi
E noapte, și'n pat el așteaptă.

Atunecă ușă d'odată 'n țâțâni
Și'n prag un schelet se ivește.
Îi scapără ochii și mișcă din mâini
Și capul li scade și-i crește,
Iar oasele-i toate mișcându-se rar
De unde se 'ncheie mai mucedde par
Și sună ca sloiul de ghiață.

E frig în morminte, dar tu ne-ai iubit
Și mi-ai zis să te cauț o dată
Ce bine-i cu vii și lată-am venit
Căci morții au vorbă jurată!
Groparul întinde de groază cuprins,
O mână spre oase, dar brațul întins
Se 'ncurcă prin recile oase. ...

El țipă, se scoală și repede acum
Luând într'o mână toporul,
Impinge scheletul din casă pe drum
Și trage pe use zăvorul.
Iar mortul d'afară: „Nebune, ce ești!”
Pe unul ce'i singur de geaba 'l gonești
Că mii eu chema-voi cu mine!

Trezită din țipăt, din pat a sărit
Și aprinse un opaliș nevasta.
Feritunia Sfântul și nu ne-a ferit!
Ce vorbă ciudată fu asta?
Își vede bărbatul cu ochii 'n cruntași
Stând straje la use și'n pumnii încleștași
Oătît de lovire toporul.

Îl strigă pe nume. Se uită 'napoi
Spre strigăt și lasă să-i cadă
Toporul din mână și'n tremur apoi
„n colț el se strânge grămadă
Ca unul ce așteaptă cu groază, stă 'n loc
Atunci la feroastră de odată poc, poc
S'aude o bătaie de afară

Sunt mulți, sunt o sută, și alții's pe drum
Vin miile acum să s'adune!
El joc își bătuse de dânsii, și acum
Puternicū vin să-și răzbune!
Spre sunet se 'ntoarce groparul grăbit
I vede, tresare, clipește alurit
Și mort el rămâne grămadă...

Ivan Dobata

NICOLAE M. ABRAMESCU

Este proprietarul Marelui Magazin de Coloniale,
delicatere și băuturi

„LA ABRAMESCU“

PIAȚA INDEPENDENȚEI 22

— CONSTANȚA —

Vinde mult, mărfuri bune și cu prețuri convenabile

CRONICA CINEMATOGRAFICA

Se va juca astazi la Cinema „Palat”

CINE ESTE ASASINUL?

Cine este asasinul? Cui am spus inainte acest proverb, privind terribila soarta cum se desfasoara asupra familiei ferice...

STIRI

Din acea zi insa Valentina incepu sa-si urasca pe sora sa nelegitima... Si dupa o vreme incepu sa ura si pe sora...

Pe pamantul fetei noastre de groza... Un vechi cretand cu vici... Ei insa erau oameni cu inima...

Asa s'au lasat imbaltind veni in prima viziua dupa moartea...

Deodata se trase un glonte si Denisa si Gilbert...

„LA ABRAAMESCU” TIPOGRAFIA „ALBANIA”

Str. Mircea-cel-Mare 14

CONSTANTA